

یک مورد مرگ بیمار

بر اثر آنستھمال زیاد گلروها مایستین
نکارش

دکتر حبیب الله - خورسندی

رئیس بخش خون و آزمایشگاه بیمارستان رازی رئیس درمانگاه آزمایشگاه بیمارستان رازی

شرح حال بیمار: ح. ن ۳۸ ساله کارمند بازنشملی ملایر در تاریخ ۲۵/۷/۲۳

در بیمارستان رازی بستری گردید.

علت مراجعت: ضعف شدید و بیحالی.

مدت بیماری: ۷۵ روز است.

شروع بیماری: ۷۵ روز قبل از بستری شدن بیماری با تب شدید در حدود

۴۰-۴۴ درجه شروع و این تب شدید ۵۴ روز طول کشیده پس از آن تخفیف یافته است.

تب بدنه لرز برای بیمار پیدا شده است. در طول مدت تب پزشک معالج در ملایر

کلرومایستین به مقدار زیاد به بیمار تجویز کرده است. ۱۲ شیشه ۱۶ کپسولی کلرومایستین

۲۵ میلی گرمی؛ پس از استعمال کلرومایستین بیمار ضعیف و ناتوان شده دچار آنی

شدید میشود که تاموقع مرگ ادامه داشت. پانزده روز در بیمارستان بازنشملی بستری

بوده پس از تشخیص آنی شدید به بیمارستان رازی انتقال می یابد.

سابقه شخصی - چند سال قبل دچار تب و لرز بوده و مدعی است که ده پانزده

سال پیش به تیفوئید مبتلا شده است. ابتلاء به بیماریهای آمیزشی را منکر است.

معاینه - در معاینه بیماری است رنگ پریده و با چهره زرد کاهی، مخاط های سفید

یرقانی، استخوانهای گونه برانر لاغری برآمده و استخوانهای اندام بواسطه لاغری

مفرط کاملاً آشکار است. کف دست و پابی رنگ بیماری است زمین گیر و از فرط ضعف قادر

بحرکت نیست.

امتحان دستگاهها - در قلب در کانون میترال و مزو کاردسو فلی وجود دارد که

با تغییر جهت محوم میشود (سوفل آنیک)

دستگاه گوارش - زبان باردار لثه‌ها متورم و خون آلود، دهان بدبو و درروی لوزه‌ها قشر سیاه رنگی وجود دارد بیمار بی اشتها است.
ادرار قرمز رنگ دارای آلبومین و خون و در آزمایش میکرو سکپی ادرار هم‌ماشی وجود دارد.

آزمایش خون - که در ۲۳/۷/۱۸ در بانک ملی شده است از این قرار است:

گلبول قرمز ۲۰۰/۰۰۰، گلبول سفید ۵/۰۰۰، پلاکت ۱۲۰/۰۰۰

فرمول خون - سگماته ۳۵، منو نو کلئر ۲۵، منو سیت ۱۵، لنفو سیت ۲۵

پس از انتقال به بیمارستان رازی آزمایش خون بدین قرار بوده است:

گلبول قرمز ۱۵۰۰/۰۰۰، گلبول سفید ۴/۰۰۰، پلاکت ۸۰/۰۰۰

فرمول خون - سگماته ۲۵، منو نو کلئر ۳۹، منو سیت ۲۱، لنفو سیت ۱۵

میلو گرام:

اریترو بلاست پلی کروماتوفیل	۳	{	۷ درصد
آسیدوفیل	۴		

میلو سیت نتروفیل

متامیلو سیت

نو ترو سیت

منو نو کلئر

لنفو سیت

سلول رتیکولار

۸ درصد

۸

۹

۱۰

۵۸

۷

میلو سیت نتروفیل

متامیلو سیت

نو ترو سیت

منو نو کلئر

لنفو سیت

سلول رتیکولار

برابر هیپو بلازی مغز استخوان انتقال خون داده شد.

در ۲۸/۷/۳۳ مجدداً آزمایش خون بعمل آمد از این قرار:

گلبول قرمز ۱۰۰۰/۰۰۰، گلبول سفید ۳/۰۰۰، پلاکت ۴۰/۰۰۰

مدت سیلان طولانی ۳۰ دقیقه

« انعقاد » ۲۰ «

در ساعت یک بعداز ظهر روز ۳۳/۷/۲۹ بیمار بار عاف و آدینامی در گذشت . هرگز برادر ترمبوسیتو بُنی (۱) و خونریزی و آنومی و لکوبنی رویداده است و همگی آنها بعلت استعمال زیاد و مداوم کلرومایستین در ۷۵ روز بوده است .

اتفاقاً پس از مرگ بیمار برادر استعمال زیاد کلرومایستین از طرف نمایندگی پارک دیویس نشریه‌ای بعنوان « درمان تیفوئید با کلرومایستین » از کارهای آقای دکتر حامد سیادت و آقای دکتر محمد باقر مشایخی انتشار یافت که طبق این نشریه دو دسته از بیماران را درمان نموده بودند .

دسته اول ۱۲ بیمار که با کلرومایستین فقط درمان شده بودند با دو نفر تلفات یکنفر از خونریزی بوده و دیگری از آنسفالیت . بنظر میرسد علت فوت دو بیمار آقایان هم مانند بیمار ماباشد یعنی علت تأثیر کلرومایستین روی مغز استخوان و تولید آپلازی مغز استخوان که منجر به خونریزی بوده و مغز شده است . دسته دوم ۴ نفر بودند که همگی با درمان مختلط کلرومایستین و کرتان (۲) به بودی افته‌اند حتی یکی از بیماران که در ضمن مطبقه دچار سل ریوی بوده است پس از بهبودی مطبقه با کلرومایستین با درمان مختلط استرپتومایسین و ری میفون در مدت دو ماه سل بیمارهم بهبودی یافته است !

چون مشاهدات آقایان شمراد با آزمایش‌های سرو لاوری است که در انتیتیو پاستور انجام شده است از قدرت ماخارج است که در آن بحث نمائیم اما بنظر میرسد چندان توجهی باز مایشه‌ای خونی نشده است و آیا نویسندگان مطمئن هستند که بعضی از بیماران درمان شده بعد از چار حادثه نظیر بیمار ما نخواهند شد ؟ و آیا کلرومایستین در روی اعضاء خونساز از بدندارد ؟ برای پاسخ باین سؤوالها ما به مطالعه پرداختیم و اینک خلاصه مطالعات ما :

کلرومایستین در آغاز از پس آب کشید استرپتومیس و نزوئلا (۳) بدست می‌آمد و در سال ۱۹۴۹ تو انتنند فرمول شیمیائی آنرا بدست آورد و با این کیپ ریشه‌های اصلی آنرا بطور صناعی تهیه نمایند و چون در ترکیب ملکولی آن نیتر بنزن وجود دارد این

۱—thrombocytopenic

۲—cortone

۳—streptomyces venezuelae

سؤال در همان سال بواسیله اسمادل (۱) مطرح گردید که آیا کلرومایستین مانند بنزول و آرسنوبنزول سم مغزا استخوان نیست؟ و بر اثر استعمال تولید آپلازی مغزا استخوان نمی فرماید؟

اسهیت برای تعیین سمیت کلرومایستین آنرا بمقدار ۵٪/۰ گرم برای هر کیلو گرام وزن بسگ تزریق نمود و جز آنمی موقتی آپلازی مغزا استخوان مشاهده ننمود اسمادل و دانشمندان دیگر کلرومایستین را در بیماریهای عفونی و در پیش گیری عفونتهای ناروی در اعمال جراحی احتشائی به مقدار زیاد (۰۴ گرم در یک دوره درمان) بکار برند و آثار مسمومیت و آپلازی مغزا استخوان مشاهده ننمودند اسمادل پس از این آزمایش بیان نمود که استعمال کلرومایستین تا زمان حاضر آپلازی مغزا استخوان تولید نکرده است فقط استعمال طولانی آن مانند آنتی بیوتیک های دیگر تولید آنمی خوراکی مینه مایند که بدادن ویتامین ها و قطع دارو بر طرف می شود.

ولین (۲) و همکاران در سال ۱۹۵۰ از روی آمار بیماران درمان شده با کلرومایستین برای اول دفعه آپلازی مغزا استخوان را پس از درمان مشاهده نموده اند و در آماری مرکب از ۳۸ نفر از بیماران درمان شده با کلرومایستین ۳۳ نفر دچار آپلازی مغزا استخوان شدند و ۲۷ نفر آنها تلف شدند. پس از این گزارش سمیت کلرومایستین مورد توجه اداره دارو و خوراک (۳) کشورهای متحده آمریکای شمالی قرار گرفت و از روی مشاهدات پزشکان آماری در سال ۱۹۵۲ تهیه نمود که خلاصه آن از اینقرار است:

در ۵۳۹ مورد بی نظمی خون ۲۹۶ مورد آنمی آپلاستیک بوده است که در میان آنها ۴۴ مورد وابسته با آنمی آپلاستیک برای استعمال کلرومایستین بوده است و ۲۰ نفر آنها تلف شده پس ۱۵ درصد آنمی آپلاستیک در سال ۱۹۵۲ مربوط به استعمال کلرومایستین میدانند.

حال باید دیده باچه شرایطی کلرومایستین داده شده است و علت بروز آنی

آپلاستیک چیست؟

اول - شرایط و اندازه کلرومایستین تجویز شده

الف - کلرومایستین در نوزادان و کودکان و سالمندان تجویز شده است.

ب - بنظر نمیرسد تو کسین میکروب بیماریها تولید آپلازی کرده باشد زیرا کلرومایستین در بیهوده‌ای عفونی مختلف بدخیم مانند تیفوئید و سیاه سرفه و خوش‌خیم مانند آنزین و آکنه و برای پیش‌گیری بیماری‌های عفونی استعمال شده است و در پیش‌گیری و بیماری‌های خوش‌خیم اغلب منتهی به آپلازی مغز استخوان شده و مرک سه‌ماه پس از قطع دارو اتفاق افتاده است پس تصویر اینکه تو کسین میکروب آپلازی مغز استخوان تولید می‌کند کاملاً رد می‌شود (مشاهدات هو گران(۱))

ج - آپلازی مربوط به استعمال کلرومایستین بوده است و اگر هم آنتی بیوتیک‌های دیگر مانند پنی سیلین با آن استعمال شده است تا کنون دیده نشده که پنی سیلین تولید آپلازی مغز استخوان کند.

د - در آمار از بیمارانیکه در کارخانه‌های شیمیائی کار میکردند نامی برده نشده است. پس فکر مسمومیت شغلی بکلی رد می‌شود.

ه - اندازه خوراک روزانه و مقدار کلی مصرف کلرومایستین - اندازه خوراک روزانه و مقدار کلی مصرف مختلف بوده است. گاهی مقدار مصرف زیاد بوده است؛ ۵۰ گرم در مدت هیجده روز در کودک یازده ساله (ولینی(۲)) ۶/۸۵ گرم در ۱۲ روز در نوزاد سیزده ماهه (ریل(۳)) ۹۱/۵ گرم در دو ماه (کلودن(۴)) ۶۰ گرم در دو ماه بعلاوه دین گولد (۵) ۶۱ گرم در ۷ هفته تجویز کرده اند.

در مشاهدات دیگری مقدار کلی مصرف زیاد بوده است ۵۰ - ۶۰ گرم در سالمندان که بقدایر کوچک برای مدت طولانی تقسیم شده است. سه تا هفت ماه دین - گولد و ریخویلسن (۶) حتی دو سال. هو گران در موارد دیگر مقدار مصرف

مختصر گاهی فقط یک خوراک روزانه بوده است: گاهی هم دوره درمانی متعدد و کوتاه بوده است و بفاصله های یکی دو ماه دوره درمانی تکرار شده است (مشاهدات رین گولد و هو گران)

دوم- نشانه های آپلازی:

دوره نجفته بیماری: پس از قطع دارو گاهی بلا فاصله نشانه های خونی آشکار می شود و گاهی هم نشانه های خونی ۲-۸ هفته پس از قطع دارو بروز می کند و در موارد دیگر دو سه ماه پس از قطع درمان ظاهر می شود. گاهی در مانهای متناوب پیش از بروز بی نظمی خون بی نظمی دستگاه گوارش (تهوع و قی و اسهال) و کهیروپور پورا ویرقان ظاهر می شود.

دوره استقرار:

الف - بی کفایتی نیک خیم مغز استخوان در سه مشاهده ولینی و دو مشاهده زیل خون دچار آنمی و گرانولوپنی (۱) بدون ترمبوسیتوپنی بوده است و در حالی که سلولاریتی مغز استخوان طبیعی فقط اختلال تکامل رشته اریتروسیت و گرانولوسیت موجود بوده است که پس از قطع درمان بحال طبیعی بر گشته است.

ب- بی کفایتی بد خیم مغز استخوان: در مشاهداتی که منجر به رک شده است هر سه رشته سلولهای مغز استخوان دچار آسیب کلرومایستین شده رشد طبیعی را ندارند میدان میکروسکوپی مغز استخوان فقیر و بزحمت میتوان چند اریترو بلاست و میلوسیت و مگاکاربوسیت در آن مشاهده نمود و بخصوص اگر مگاکاربوسیت وجود داشته باشد ترمبوسیتوژن نیستند و بیماران بر اثر ترمبوسیتوپنی دچار خونریزی های مختلف شده تلف شده اند مانند خونریزی بیمار ما و خونریزی روده و مغزی بیماران آقایان دکتر حامد سیادت و دکتر محمد باقر مشایخی.

نو تروپنی (۲) هم باعث بروز تب و عفو نتهای مختلف است که با پنی سیلین اغلب از عفو نتهای نانوی جلوگیری شده است.

پیش از مرگ بیماران دچار آنی شدید شده و آنها دارای اشکال هیپوپلاستیک و آپلاستیک است و اگر گاهی آنی سخت وجود ندارد برای آنستکه باین نوع بیماران مکرر انتقال خون داده شده و آن مانع تظاهر آنی برای مدت معینی است. در مانهای مختلف نتوانسته است از پیشرفت خطرناک آپلازی جلوگیری نماید انتقال خون چندی نشانه‌های آنی و ترمبوزیتوبنی را تخفیف داده است. بنی سیلیمن مانع بروز عفونتهای نانوی شده است A.C.T.H و کورتیزون (۱) نتیجه نداده اند پس بیمارانی که بر اثر استعمال کلرومایستین دچار آپلازی بد خیم مغز استخوان شده اند درد بی درمان است و هیچ نوع درمانی نمیتواند از پیشرفت و خیم آن جلوگیری نماید. در كالبدگشائی از بیمارانی که بر اثر کلرومایستین تلف شده اند دیده شده مغز استخوان صحرائی بیش نیست (۲) بعلاوه طحال و کبد و غدد لذفاوی هم دچار اتروفی شده اند.

سوم - عملت بروز آپلازی :

الف - در مواردی که کلرومایستین با خوراک روزانه متوسط و بادوره درمان طولانی مصرف شود مانند بیمار ما مسمومیت آن شبیه به مسمومیت بنزول در کارخانه های شیمیایی است یعنی رفتہ رفتہ بنزول در بدن جمع شده روی سلولهای مغز استخوان مؤثر و آنها را از عمل فیزیولژیک باز میدارد.

ب - در مواردی که کلرومایستین بقدار ناچیز حتی یک خوراک مصرف شده است باز تولید آپلازی شده است در اینجا مر بو ط به عدم تحمل بیمار در برابر کلرومایستین است مانند آنکه بعضی اشخاص نمیتوانند گنه را تحمل کنند و آنرا ایدوسنکرازیس بیمار در برابر دارو می نامند.

ج - در مواردیگر دوره درمانهای متناوب زمینه بیمار را در برابر آنتی-بیوتیک حساس کرده و این حساسیت در آغاز اختلال گوارش و کهیرویرقان تظاهر می-نماید و اگر دوره درمان قطع شود شاید امیدی برای نجات بیمار باشد اما گر درمان ادامه یابد سلولهای مغز استخوان در برابر آسیب کلرومایستین قادر مقاومت نبوده

از کار فیزیولژیک باز مانده آپلازی بدخیم مغز استخوان تولید می شود از طرف دیگر در کاوش های جدید این نتیجه ثابت شده است پس از استعمال متناوب کلرومایستین در خون آنتی کرلو کو سیت (۱) اریتروسیت (۲) و ترمبوسیت (۳) تشکیل و آنها را الگوتینه و بعد محل مینمایند.

چهارم نشانه میان مسمومیت (نزدیکی در کارخانه ها و مسمومیت پس از استعمال کلرومایستین :

۱- وجود ریشه بنزول در ساختمان مولکولی کلرومایستین .
 ۲- حساسیت مخصوص سرشقی یا اکتسابی . مغز استخوان در برابر ریشه بنزول حساس و تولید پیش آمد های خطرناک مینماید پس از جذب اندازه کم و مخصوص اندازه های کم و متناوب و مکرر مانند مسمومیت کارگران در کارخانه های که با بنزول سرو کار دارند تولید حساسیت کرده منتهی به آپلازی میگردد .
 ۳- وجود مدت طولانی میان استعمال دارو و بروز نشانه های آپلازی

۴- آسیب کبدی

۴- آسیب غدد لنفاوی

نتیجه - مطابق مشاهده ما و مشاهدات دانشمندان دیگر اگر کلرومایستین برای مدت طولانی استعمال شود آپلازی مغز استخوان تولید مینماید به یقین مامنکر نیستیم که کلرومایستین در تیفوئید گاهی مؤثر است ولی باید پزشک رعایت نکات زیر را بنماید :

- ۱- پس از تشخیص قطعی تیفوئید آنرا استعمال نماید .
- ۲- اندازه خوراک روزانه متوسط باشد (۳۰ میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بدن)
- ۳- دوره درمان کوتاه و از دوره های درمان متناوب خودداری شود .
- ۴- استعمال کلرومایستین فقط باید بدستور پزشک باشد و پزشک علاوه بر آزمایش های

با کتریولزی و سرو لزی لازم است با دقت مخصوص متوجه همو گرام و میلو گرام بیمار باشد.

۵- پژشک نباید کلرومایستین را در اشخاصی که دچار حوادث آللرزی هستند بکار برد (اکزما، آسم، کهیر) و همینطور افرادی که بعضی از داروها را نمی توانند تحمل نمایند.

Bibliographie

1. Clauzen D, B et Holbrook A.A. fatal aplastic anemia associated with chloramphenicol therapy report of two cases J.A.M.A. 1952
2. Con[T.E.] et Adelson anémie aplastique consecutive à 2 jours de traitement par chloramphenicol, un cas mortel chez une fille de 6ans , J. of pediatrics
3. Jaubon et Bertrand [L.] l'anémie du chloramphenicol Bull et Mem Soci Med, Hop. Paris 1951 - 67 - 990
4. M. Goudemand [Lille] Les accidents provoqués par les antibiotiques, Le Sang 1953 - 6 - 552
5. Smadel [J. E] clinical use of the antibiotic chloramphenicol (chloromycetine) J.A.M.A. 1950 - 142 - 315